

Editorial

La intenció de l'equip de redacció de l'RTS és convidar a l'espai de l'editorial treballadors i treballadores socials que gràcies a la seva trajectòria professional i a un pensament reflexiu ens poden obrir la mirada a diferents temes clau per a la societat i el treball social en cada moment. L'editorial de l'equip de redacció el reservem per compartir amb vosaltres, lectors i lectores, esdeveniments excepcionals.

Cap dels anteriors editorials de l'equip de redacció ha estat motivat per una situació tan excepcional com la que avui ens fa tornar a ocupar aquest espai: la pandèmia provocada pel coronavirus SARS-CoV-2.

Les paraules mai estan buides de significat. L'arrel de *pandèmia* (del grec *pan* 'tot' i *demos* 'poble') defineix de manera rotunda el que està passant ara al món, el que ens està passant a nosaltres, a tota la humanitat. Estem vivint la ràpida propagació d'una nova malaltia.

La immensitat d'aquesta tragèdia es fa difícil de dimensionar amb els paràmetres mentals que fem servir habitualment per ubicar-nos: massa dolor, massa desconcert, massa incertesa. Davant del que sembla intangible, incommensurable, s'entenen les reaccions d'aquelles persones valentes, arriscades, que passen a l'acció perquè no poden quedar-se de braços plegats, persones solidàries. Però també fora normal caure en la paràlisi, esperar, i fins i tot desitjar que un altre prengués les decisions per nosaltres, que fossin altres els que ens indiquessin què hem de fer, dipositar la nostra seguretat i el nostre futur a les seves mans.

Hi ha una tercera reacció possible, passar a l'acció reflexiva. Una acció mesurada des del pensament crític, que valori costos i beneficis de cada decisió i que deixi la porta oberta a la rectificació dels savis. No parlem de polítics, ni de gestors, ni tan sols de tècnics, parlem de cadascun de nosaltres, del poble, dels barris, del *demos* grec. La nostra vida ha estat confinada però el pensament és lliure, i és potent. I ha d'estar alerta. Mesurem quina part de la nostra autonomia volem delegar als altres i quins dels nostres drets estem disposats a hipotecar moguts per una por legítima d'emmalaltir, per por de la mort.

Aquest número de l'RTS es va cuinar abans que es destapés l'alarma sanitària, i és per això que el contingut no reflecteix com ens hauria agradat tot el que estem vivint aquests dies, però, d'alguna manera, a través de cada un dels articles, podem sentir la crida a estar alerta que acabem d'esmentar. Agraïm especialment a Beth Bàrbara que en l'editorial convidat faci present la vivència de la pandèmia des del treball social i ens recordi les seves conseqüències en la societat, especialment en els sectors de població més desfavorits.

En la secció "A fons", trobareu articles que posen de manifest el risc de la pèrdua de drets i la necessitat de revisar els models de treball social. Les experiències presentades en la secció "Compartint la pràctica professional" ens recorden l'aportació reparadora del treball social a partir de projectes concrets, de la supervisió com a espai de cura d'altres profes-

sionals i de la participació en les polítiques socials que novament es poden veure sacsejades. En l'apartat de "Ressenyes" us presentem una vegada més publicacions que sumen en el desenvolupament de la nostra disciplina.

El nostre equip se sent absolutament colpit i solidari amb els sentiments de les persones que han patit la malaltia, amb les persones que han perdut algun ésser estimat i amb les que han viscut la desolació de no poder acompanyar els seus familiars malalts en hospitals i residències. Serà difícil reparar tot aquest dolor. A tots ells i elles, a tots nosaltres, dediquem aquest número.